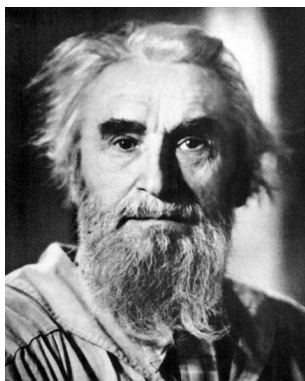

І. О. Шудрик

Коньонков Сергій Тимофійович

КОНЬОНКОВ Сергій Тимофійович (Конёнков Сергей Тимофеевич; 28. 06(10. 07). 1874, с. Караковичі, нині Смолен. обл., РФ – 09. 12. 1971, Москва) – російський скульптор. Сталін. (1951) та Ленін. (1957) премії. Дійсний член АМ СРСР (1954). Народний художник СРСР (1958). Герой Соц. Праці (1964). Державні нагороди СРСР. Член Спілки рос. художників (1909), СХ СРСР. Закін. Моск. училище живопису, скульптури та архітектури (1899; викл. [С. Волнухін](#), С. Іванов), навч. у С.-Петербур. АМ (1899–1902; майстерня [В. Беклемішева](#)). 1897 відвідав Францію, Італію та Німеччину, 1912 – Грецію, Єгипет. 1918–22 – викладач студії Пролеткульту та ВДХУТЕМАСу в Москві. 1924 відряджений до США для участі у виставці рос. мистецтва. До 1945 жив переважно у Нью-Йорку. Учасник міських, всерос., зарубіж. худож. виставок від 1910-х рр. Персон. – у Москві (1916, 1954, 1965), Нью-Йорку (1924), Римі (1928–29), Ленінграді (нині С.-Петербург, 1954). На прохання П. Харитоненка 1913 виконав мармур. розп'яття для Спас. церкви на Харківщині. Зробив дерев'яні меблі у вигляді живих персонажів, зокрема стілець «Олексій Макарович», крісло «Сергій Тимофійович», столик із гномом та кішкою. Творчо переосмисливши образи давніх переказів, використовував прийоми нар. різьблення. Осн. тенденції творчості 1920-х рр. – прагнення до монументальності, пошуки нових форм. Створював скульптурні композиції, портрети, барельєфи, горельєфи, пам'ятники. На запрошення арх. С. Бродського оздобив Петрозавод. муз.-драм. театр (РФ, 1953–54). Автор кн. спогадів «Мой век» (Москва, 1971). У 1974 відкрито Мемор. музей-майстерню К. у Москві. Його іменем названо Смолен. музей образотвор. мистецтв, а також вулиці у Москві, Смоленську та Рославлі (Смолен. обл.). Окремі роботи зберігаються у ДРМ (С.-Петербург), галереях Нью-Йорка та Чикаго.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Самсон, який розриває ланцюги» (1902; знищено як занадто революційну), «Л. Толстой», «Ф. Достоєвський» (обидва – 1924), «Ф. Шаляпін», «С. Рахманінов» (обидва – 1925), «М. Горький» (1928), «І. Павлов» (1930), «А. Айнштайн» (1935), «В. Маяковський», «О. Пушкін» (обидва – 1937), «Автопортрет» (1954); барельєфи та фігури для кондитерської Філіппова на вул. Тверська (1905); цикли – «Лісовий», «Грецький» (обидва – 1907–18); декор. фігури – «Сон», «Крилата» (обидві – 1913), «Жар-птиця» (1915), «Юна» (1916), «Купальниця», «Жебраки», «Зоря» (усі – 1917), «Каріатида» (1918), «Робітник», «Селянин», «Текстильниця» (усі – 1923, для Всерос. с.-г. та кустарно-пром. виставки); у Москві – барельєф полеглим у боротьбі за мир і братерство народів (Спас. башта Кремля, 1918); горельєфи фриза будинку Інституту геохімії АН СРСР (1953–54); пам'ятники – С. Разіну (1919), В. Леніну (1959); серія рисунків «Біблійні мотиви» (1930–40-і рр.); медаль «М. Ломоносов» (1960).

Рекомендована література

1. Трифонова Л. П. Сергей Тимофеевич Коненков. Ленинград, 1975;
2. Бычков Ю. А. Коненков Сергей Тимофеевич. Москва, 1982;
3. Крауц Т. В. мастерской Коненкова // Юный художник. 1987. № 12.

Бібліографічний опис:

Коньонков Сергій Тимофійович / І. О. Шудрик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3278>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).